

Briefwisseling tussen de Nederlandse, de Belgische en de Luxemburgse Regering, enerzijds, en de Spaanse Regering, anderzijds, inzake de vereenvoudiging van het reisverkeer van hun onderscheiden onderdanen; Madrid, 27 juni 1972

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 18 december 1972.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 12 januari 1973.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigd Minister van Suriname onderscheidenlijk de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 11 februari 1973.

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, alsook naar het eerste lid van artikel 24 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij de tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van de op 27 juni 1972 te Madrid gewisselde brieven houdende een overeenkomst tussen de Nederlandse, de Belgische en de Luxemburgse regering, enerzijds, en de Spaanse regering, anderzijds, inzake de vereenvoudiging van het reisverkeer van hun onderscheiden onderdanen (*Trb.* 1972, 129).

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneurs van Suriname en de Nederlandse Antillen is verzocht hogergenoemde stukken op 12 januari 1973 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en de Nederlandse Antillen zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

BIESHEUVEL.

TOELICHTENDE NOTA

De onderhavige briefwisseling is tot stand gekomen op verzoek van de Spaanse regering. De in de briefwisseling vervatte overeenkomst heeft tot doel de paspoortplicht over en weer af te schaffen. Reeds eerder in 1959 waren tussen de drie Beneluxlanden afzonderlijk en Spanje overeenkomsten gesloten ter vereenvoudiging van het reizigersverkeer. Voor Nederland was dit de overeenkomst van 27 mei 1959 inzake de afschaffing van de visumplicht (*Trb.* 1959, 202). Wanneer de onderhavige overeenkomst in werking treedt zullen de bepalingen van de overeenkomst van 1959 niet langer van toepassing zijn.

Ingevolge de overeenkomst behoeven onderdanen bij binnenkomst in de wederzijdse landen voor een verblijf van ten hoogste drie maanden niet langer in het bezit te zijn van een paspoort. De afschaffing van de visumplicht blijft vanzelfsprekend gecontinueerd. In de artikelen 2 en 3 wordt aangegeven van welke reisdocumenten bij een toeristisch bezoek gebruik kan worden gemaakt.

Voor de onderdanen van de Beneluxlanden, die voor het reizen in een groot deel van Europa kunnen volstaan met een identiteitskaart/toeristenkaart, zal het een belangrijke vereenvoudiging betekenen dat zij voortaan ook voor een toeristisch bezoek aan Spanje geen paspoort meer behoeven te bezitten. Dit geldt in het bijzonder voor de onderdanen van België en Luxemburg, die ingevolge de in die landen bestaande nationale

Aan

*de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

wetgeving allen in het bezit dienen te zijn van een identiteitskaart.

Het toepassingsgebied van de Overeenkomst van 1959 was beperkt tot het Rijk in Europa. In de onderhavige overeenkomst is in artikel 8 de mogelijkheid opgenomen de werking van de overeenkomst uit te breiden tot Suriname en de Nederlandse Antillen.

De regering van de Nederlandse Antillen heeft te kennen gegeven van deze mogelijkheid gebruik te maken.

De regering van Suriname acht het voorschans niet wenselijk de werking van de overeenkomst tot haar land uit te breiden.

De Minister van Justitie a.i.,

BIESHEUVEL.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

BIESHEUVEL.